

Centrale punkter fra mindretalsudtalelsen i "Rapport fra ekspertgruppe om værdiansættelse ved generationsskifte"

Mindretalsudtalelsen viser centrale kritikpunkter ved flertallets anbefalinger

Regeringen, RV, SF, EL og Å tredoblede generationsskifteskatten som led i aftalen om finansloven 2020. I den forbindelse blev der nedsat en ekspertgruppe, der skulle finde en ny model for værdiansættelse med gennemsigtighed, forudberegnelighed og retssikkerhed for familievirksomheder, der generationsskifter.

Den opgave løser ekspertgruppen ikke. Derfor afviser Michael Serup, partner i Bech-Bruun flertallets anbefalinger og giver en mindretalsudtalelse. Serup sætter fokus på en række centrale udfordringer ved Skatteministeriets og ekspertudvalgets tankegang om værdiansættelse. Her præsenteres et par af elementerne fra Serups udtalelser, der kan findes i [Ekspertgruppens rapport](#).

- 1) **Alle virksomheder bør behandles efter samme regler.** "Det er i strid med grundlæggende retsprincipper, og det gældende lovgrundlag, at forskelsbehandle virksomheder alene som følge af deres størrelse," skriver Serup (s. 8). Serup bemærker, at "Ekspertgruppens arbejde med skematik har fra starten været underlagt den begrænsende forudsætning, at skematik ikke kan/skal omfatte alle virksomheder." (s. 16). Dermed skal Skattestyrelsen kunne fratage en virksomhed retten til skematisk værdiansættelse baseret på størrelse, eller hvis virksomheden har haft en høj vækst.
- 2) **Man har ikke forsøgt at løse opgaven – og Skatteministeriet har tilføjet "holdningsprægede" afsnit.** "Arbejdet i ekspertgruppen [har] fra start været præget af den grundholdning, at værdiansættelse ved generationsskifte ikke bør baseres på skematik" (s. 83). Derimod bemærker Serup, at Skatteministeriets sekretariat har indsat afsnittene 7.1-7.4 uden, at ekspertudvalget behandlede dem. Herunder afsnit "7.3 Samfundsøkonomiske konsekvenser af generationsskifte inden for familien", som ikke står i ekspertgruppens kommissorium, men som argumenterer for, at "det ikke nødvendigvis er et samfundsøkonomisk problem", at specielt mindre familievirksomheder afvikles (s. 75). Omvendt bedes ekspertgruppen i kommissoriet faktisk om at vurdere "De erhvervmæssige konsekvenser af ekspertgruppens anbefalinger" ([kommissorium](#)). Det behandles ifølge Serup kun overfladisk (s. 78).
- 3) **Skøn er lig med usikkerhed – og virksomhederne bærer hele risikoen.** Der er "ikke noget grundlag for at antage, at usikkerhederne ved at skønne en virksomheds værdi baseret på antagelser om dens fremtidige indtjening er mindre end usikkerheden ved at anvende virksomhedens faktiske resultater." (s. 16). Samtidig angiver Serup, at det "i praksis ikke [er] muligt at få tilsidesat Skattestyrelsens skøn." (s. 36). Derved lægger flertallet altså op til, at Skattestyrelsen altid skal kunne gætte frit – og at virksomheden bærer hele risikoen for, at gættet viser sig at overvurdere virksomhedens fremtidige indtjening.
- 4) **Rapporten baserer sig på misvisende data fra Skattestyrelsen.** Ekspertgruppens eneste datagrundlag og empiri er en analyse foretaget af Skattestyrelsen. Skattestyrelsen har analyseret børsnoterede selskabers værdi, transaktionsdata fra 31 sager, hvor en del af virksomheden er solgt til tredjepart, og et dataudtræk fra 213 salg af europæiske selskaber. Som Serup bemærker, er ingen af de tre datakilder retvisende for værdien af en familievirksomhed, som generationsskiftes.
 - a. De 31 overdragelsessager er virksomheder, hvor der jo netop er en køber, som ser en købssynergi og/eller liebhaverværdi (s. 57). Det øger den pris, køberen vil betale. Man kan ikke antage, at der er sådan en køber til alle virksomheder.
 - b. De 213 salg af unoterede europæiske selskaber rummer "7 (!) danske selskaber, der ikke har meget lighed med almindelige danske familieejede virksomheder. Fx indgår salget af Maersk Olie og Gas A/S til franske Total SA."